

Pri tej točki smo plačevali mi leto za letom za Ogrce po mnogo milijonov kron. Torej se vidi tudi iz tega, kako krivična je pogodba z Ogrsko. Če se Ogrci ločijo od nas, bodo v tej zadevi mnogo na slabšem, mi pa na dobičku.

Politični ogled.

Katoliško-narodna stranka na Kranjskem je predložila liberalni stranki, da pri prihodnjih dopolnilnih volitvah za deželni zbor — izpraznjena sta dva mandata — postopata skupno proti nemškemu veleposestniku. — Liberalna stranka je ponudbo odklonila. Zvezana je, kakor znano, še sedaj z nemškim veleposestom, zato pač ni bilo upati drugega odgovora. Pripomniti je, da sedijo v katoliško-narodni stranki po večini zastopniki kmetov, v liberalni pa zastopniki mest, ki rajše vlečejo z bogatimi graščaki, nego z ubogimi kmeti. Tako delajo liberalci povsod!

Zborovanje katol. kmetijske stranke na Moravskem. V nedeljo dne 16. m. m. je imela zveza katoliških kmetov na Moravskem v Brnu svoje letno zborovanje. Zborovanja se je udeležilo okoli 6000 kmetov. Shod so obiskali tudi: prevz. škof brnski dr. grof Pavel Huyn, poslanci grof Serényi, grof Seilern, dr. Hruban, dr. Koudela, Kobzik, P. Ševčík i. dr. Zborovanje je vodil predsednik zveze, kmet Šamalik. Državni in deželni poslanec dr. Hruban je imel slavnostni govor, ki je bil sprejet z velikim navdušenjem. V svojem govoru je tudi označil stališče proti novoustanovljeni kmečki stranki. Loči nas, je omenil govornik, stališče, ki ga zavzema nova stranka v verskem vprašanju. Ta kmečka stranka se strinja tukaj z liberalci, ki pravijo, da je vera privatna stvar, ki se naj ne nosi v javno življenje. To stališče pa ni pravo. Kajti dandanes, ko se vse, kar se šteje k naprednjakom, bojuje proti katoliški veri, ko se izpodkopava na visokih šolah in mnogih srednjih šolah versko čuvstvo ljudstva ter se razširja verska brezbriznost, dandanes, ko zahteva en del mlajšega učiteljstva javno, naj se odstrani veronauk iz ljudskih šol, ko se dela proti sv. zakonu, podlagi vsake družine in države in ko se s klicem „Proč od Rima“ ne podpira samo ljudstvu škodljiva verska agitacija, ampak tudi domovini in celi državi škodljiva politična agitacija, dandanes, ko se vlačijo v vero politika, je naša dolžnost, potegniti se za to po naših očetih podedovano vero tudi v političnem življenju. Šele prihodnost nam bo pokazala, kaj velikega in važnega smo rešili in ohranili s tem našemu ljudstvu. Če nas ti agrarci pri delu ne bodo motili in ne zadrževali, potem je z njimi skupno delovanje že mogoče. Saj je toliko skupnega dela. Čeravno ne moremo prav uvideti, zakaj se je ustanovila samostojna politična agrarna stranka, vendar mislimo, da to ni nikaka nesreča, kajti mi smo vedno za samopomoč in organizacijo. — Nato je govoril o veri prevz. škof dr. grof Huyn, ki je med občinim odobravanjem naglašal, kako velepomembna so verska načela za narodno in družinsko življenje. Celo veličastno zborovanje pa je vnovič dokazalo, kako močno so ukoreninjena katoliška načela med češkim narodom na Moravskem.

Kmet in socialna demokracija. Pri razpravi v državnem zboru glede zakona proti sladkornim tovarnarjem je govoril zastopnik socialne demokracije dr. Ellenbogen proti zakonu, torej proti kmetom in za bogate sladkorne tovarnarje. Tako je tudi glasoval! Socialna demokracija ima še vedno drznost, pri volitvah se poganjati za kmetijske glasove. Tako se je zgodilo tudi v našem mariborskem okraju povodom zadnjih deželnozborskih volitev. Socialni demokratje so hodili po okraju ter beračili za kmetijske glasove. Za bodočnost si je treba nasprotovanje socialnodemokratskih poslancev proti kmetiskim zahtevam dobro zapomniti.

Kmetijski diplomat. Angleški kralj in kraljica sta obiskala nedavno kmetijsko raz-

stavo v angleški grofiji Devonshire. Predsednik razstave, neki inteligentni posestnik, je spremljal kralja in kraljico po celi razstavi. Kraljica, ki je z danskega dvora ter ljubi zelo svojo domovino, je hipoma vprašala predsednika: „Ali ni res, gospod predsednik, najboljše maslo prihaja iz Danske?“ Predsednik se je globoko priklonil ter odgovoril: „Veličanstvo, Danska daje najboljše kraljice, najboljše maslo pa Devonshire.“

Dopisi.

Iz Hajdine. (Nesrečna smrt otroka.) Tukaj je dne 30. marca umrl po groznih bolečinah petletni otrok zakonskih Ules v Hodošah, ki je v neopažanem trenutku spil precejšnjo množino octove kisline (esenca) iz posode, katere stariši niso dovolj dobro skrili pred otrokom. Seveda se bodo morali pred sodnijo zagovarjati. Naj Vam, gospod urednik, povem, kaj mi je pri tem dogodku prišlo na misel! Temu ubogemu otroku je močna kislina prejedla želodec in čreva in ga tako uničila; koliko ljudem na Ptujskem polju pa nesrečno žganje preje njihovo pamet, poštenje, premoženje in življenje! Pač groza je gledati in poslušati ljudi sedaj na polju pri delu: tu Vam pijejo strupeno brozgo ptujskih šnopsarjev ne le „en frakelj“, ampak kar za žejo ga vlivajo v se! Res obžalovanja vredno ljudstvo! Toliko delaš in trpiš na polju, pri tem pa s svojimi žulji polniš le nenasiitljive žepe posilnemskih meščanskih mogotcev, ki ti prodajajo nesrečni šnops, samosabe pa pehaš v nesrečo in sramoto! Ti postajaš vedno bolj revno; oni pa milijonarji! Ubogi Poljanci, kedaj vendar enkrat spoznate svoje zatiralce?

V drugih krajih imajo zlasti letos dovolj dobre jabolčnice, katera delavca pri težkem delu res krepča in mu koristi, na ptujskem polju pa je še mnogo, mnogo posestnikov, ki sploh nimajo sadnih dreves na svojem zemljišču, ali pa le kaj malega, kakor za igračo. Izgovarjajo se, da jabolka na Ptujskem polju ne stori, ko je vendar skušnjava jasno pokazala, kar dotični lahko vidijo na lastne oči pri pridnejših sosedih, da prav dobro rastejo in obrodijo. Seveda na akacijah ali trnih, ki jih vidiš v vsaki vasi vse polno, ne rastejo jabolka! Zato proč s trni, ki že od daleč kažejo nemarnost njihovih gospodarjev, in začnite saditi jabolčna in druga sadna drevesa; sedaj je ravno še čas za to! Potem ne bo treba nikomur segati po strupenem žganju, dobra jabolčnica vas bo krepčala pri delu, sadje polnilo vaše žepe in ne vaših mogočnih sovražnikov; tudi jesih si bote lahko doma napravili iz sadnih tropin, in vaši otroci ne pridejo v smrtno nevarnost, ki jim preti od esenca! Na delo tedaj, dokler pomladanski so dnovi, a delo in trud Vam Bog blagoslovi!

Lehen pri Ribnici. Dne 30. sušca se je vršila izročitev častne diplome častnim občanom imenovanemu g. županu, veleposestniku Jakobu Urbanu. Udeležba občinskega odbora sicer ni bila korporativna, ampak se je sestavila iz občinskih svetovalcev, zastopnika šole in predsednika naše Ciril-Metodove podružnice. Prazničen trenutek, ki nas je družil na vsikdar gostoljubnem županovem domu naj bo označen po nagovoru, katerega je imel izročitev častne diplome izvršujoči občinski svetovalec in ki se je prilično takole glasil:

Položaj naše občine takrat, ko je naš sedajni g. župan prevzel vodstvo njenih zadev, res niso bile kaj ugodne in vabljive ter so klicale glasno po krepki roki in resni volji. Zaupanje, katero so občani stavili v osebo g. župana Urbana, je on sijajno rešil, sebi v čast, občini v najboljši prid. Ni čuditi, da je ime vrlega moža še bolj, ko prej, zaslovelo tudi izven mej našega občinskega okrožja ter vsakemu, ki je imel čast, stopiti z njim v ožjo dotiko in imel priliko, se poučiti o njegovih zaslugah, vsiliti največje spoštovanje do njega. Pri vsem in povsod se je kazal namreč njegov jasen duh in blag značaj, ki se je posebno izraževal v odlični srčni dobroti. Svojih koristi ni iskal nikjer in nikdar. Vsa njegova početja

so bila tako čista, kakor je čista voda v potokih njegovega domačega kraja, prelepega zelenega Pohorja. Pri g. Urbanu se je pač vresničil Gregorčičev izrek „Mož stori ne samo, kar veleva mu stan — kar more, to mož je storiti dolžan“. Glede na velike zasluge, katere si je g. župan Urban pridobil posebno s svojim vestnim delovanjem za korist lehenske občine, je tedaj njen odbor v seji dne 28. listopada p. l. enoglasno sklenil, podeliti mu najvišjo odliko, katero ima občina na razpolago: Imenovati ga častnim občanom! Mi pa, ki smo odposlani na Vaš dom, da Vam, g. župan, danes izročimo častno diplomu, Vas prosimo: Vzamite jo od vdane Vam občine kot majhno vidno znamenje njene hvaležnosti, priznanja in globokega spoštovanja. Na mnoga in srečna in zlata leta!

Po tem nagovoru je drugi občinski svetovalec izročil slavljencu častno diplomu, katero je prejel on z izrazom zahvale. S častitko g. županu, njegovi blagej gospej in prisotni hčerki je končal oficijelni del.

Pri gostoljubnosti županovih ni bilo drugače, kakor da smo okrog bogato obložene mize pri rujni kaplici se mudili do blizu noči. Padla je pri izborni dobri volji vseh marsikatera šaljiva. Napilo se je pri obedu gosp. županu Urbanu in v drugem govoru gospej županji, ki pri vzgoji svojih otrok vedno upošteva narodnost. Vsa čast! Sklenemo to poročilo z že poprej navedenimi besedami: Na mnoga in srečna in zlata leta!

Pri tej priliki še pripomnimo, da se je ta častna diploma prav okusno in po primerni ceni naredila v Cirilovi tiskarni v Mariboru, katero v tem oziru najtopleje priporočamo.

Dobrna pri Celju. Cim bolj se približujejo občinske volitve, tem jasnejše postajajo meje, ki ločijo duhove na Dobrni. Med tem pa, ko gredo naši nasprotniki v boj z nejasnimi cilji, imamo mi natanko določen cilj in zato ga bomo tudi dosegli. Vsak nemškutar zasleduje svoje osebne koristi in posebne namene, skupno imajo samo to, da mora biti znanprej na Dobrni nemški župan in nemški načelnik krajnega šolskega sveta in da mora biti nova nemška šola, ki bi Dobrnčanom naložila na rame velikanske stroške; mi pa vemo, da moramo vreči ob tla tuje privandrovce, kateri so nam nasprotni in kateri so zanesli med nas plevel nemškutarije in brezverstva. Naš bojni klic je torej ta: Proč s tujimi privandrovci, kateri so naši sovražniki, proč z brezversko nemškutarijo! Slovenska Dobrna naj ostane domačemu, vernemu, slovenskemu ljudstvu!

Kakor povsod po lepi slovenski zemlji, začel se -e tudi na Dobrni šopiriti tuj življenj, od nikogar poklican, ampak privandran s trebuhom za kruhom. Pa komaj se je najedel slovenskega hrupa, že ni več zadovoljen. Ni mu dovolj, da ga trpimo med seboj kot tuje, ne, on hoče biti gospodar in mi mu naj služimo. Kot mirne slovenske duše trpimo tuje ljudi med seboj, da še več, tudi spoštovali bi jih, a tudi mi smemo zahtevati, da tujec spoštuje nas, ker slovenska zemlja je naša lastnina. Da bi pa v naši hiši zapovedoval in nas izpodrival z lastne zemlje, da bi v slovenski občini gospodaril s slovenskim denarjem, to je tudi najmirnejšemu človeku preveč. Komaj da so torej tujci izdali svoje namene, da hočejo oni postati gospodarji na Dobrni, nastal je vihar, ki ga niso pričakovali. Mislili so, da jim bo Dobrna padla v naročje kakor zrelo jabolko, a grozno se bodo zaračunali. — Ne imenujemo nikogar, ker vemo, da so tudi poštene med njimi, čeravno jih je malo, a kateri bo vlekli z nemčurji, tisti bo tudi enako usodo užival z nemčurji. Naj se torej o pravem času ločijo od njih, da vemo pri čem da smo.

Drugo, čemur velja naš boj, je brezverski duh, ki se seje med verno slovensko ljudstvo. In sedaj se hoče to brezverstvo vtihotapiti tudi v občinski odbor! Dobrnčani! Ozrite se enkrat okrog sebe in pogledajte, kako kaj spolnjuje nemčurstvo dolžnosti do Boga in do katoliške cerkve! Kedaj jih pa vidite v

cerkvi, kedaj jih vidite pri sv. zakramentih? In taki ljudje naj zapovedujejo naši občini, ki je po svoji ogromni večini katoliška! In taki ljudje naj gospodarijo tudi s premoženjem katoliške občine! Ravno letos bo imela občina priložnost pokazati svoje katoliško mišljenje, sedaj bi pa radi na čelo občine stopili ljudje, ki nimajo vere, ki z blatom obsujejo vse, kar se imenuje katoliško! Noben Slovenec na Dobrni ne more in ne sme dati svojega glasu človeku, ki trobi v en rog z brezversko nemškutarijo. Radovedni smo samo, kdo si bo upal postaviti se pri volitvah na brezversko nemškutarsko stran.

Ramo ob ramo z brezverstvom se na Dobrni bori narodno izdajstvo proti slovenski narodnosti. Nemškutarija in brezverstvo je skoraj enega pomena. Nemškutar in brezverec sta brata po krvi, nemškutarija in nevera pa sestri. In to nemštvo v najgrši obliki se trudi, da bi prišlo na Dobrni na vrh, da bi zavladovalo čez pošteno slovensko ljudstvo. — Ljudje, ki bi radi pozabili jezik svojih očetov, ljudje, ki pljujejo v lastno skledo, taki ljudje bi bili radi gospodarji narodne Dobrne. — Res, visoko so zleteli pred volitvami, a ravno tako globoko bodo padli pri volitvah. Vsak pošten Slovenec se sramuje, če mora srečati tako izdajico svojega naroda, a gotovim Nemcem na Dobrni so nemštvo najljubši prijatelji. Privoščimo jim to prijateljstvo in želimo, da bi držalo dolgo in dolgo, saj vemo, da „gliha vkup štrih“. Mi pa nemštvo ne maramo in zato tudi ne bomo pustili, da bi vzeli v posest narodno občino dobrnsko. Vsak izmed nas si bo prizadeval, da bo slovenska zmaga popolna in častna.

Slovenski volilci! Proč s tistimi tujimi privandrovc, kateri nas sovražijo, proč z brezversko nemškutarijo! Volimo može poštenjake! Volimo može, kateri so z nami enih misli, ene vere, enega jezika! Kdor pa zaničuje našo vero in naš jezik, tak človek ne more skrbeti za blagor naše občine. Takemu pokazimo vrata! Slovenska Dobrna naj torej ostane domačemu, vernemu slovenskemu ljudstvu!

Pitsburg, dne 10. sušca. (Pismo iz Amerike.) Cenjeni gospod urednik, dovolite malo prostora v Vašem cenjenem listu, da tako izpolnim obljubo, katero sem dal v pretečenem letu častitlim čitateljem „Slovenskega Gospodarja“.

Obljubil sem sporočiti o raznih podpornih kakor tudi drugih prepotrebnih društvih. Ker mi je pa nemogoče o vseh društvih menim pač samo slovenska, širne Amerike natančno naznaniti, poročam Vam torej zdaj samo nekoliko iz lastne izkušnje, drugo je posneto iz časnikov.

Tukaj v naših kolonijah države Kansas imamo avstrijsko delavsko podporno društvo s svojim glavnim sedežem v mestecu Frontenac. To društvo ima šest podružnic, katere so razstavljene po kolonijah, kjer prebivajo slovenski in drugi avstrijski delavci, brez ozira na narodnost.

Premoženja ima to društvo 6500 dolarjev, t. j. približno 32.000 kron. Te svote donesejo mesečni prispevki, katere plačuje vsak ud 50 cent. Ako pa kateri izmed udov ali istega žena umrje tukaj ali tam v starem kraju, plača vsak ud 50 cent. kot usmrtnino.

V slučaju bolezni dobiva vsak ud potrebno podporo in zdravila kakor tudi dnevno in ponočno stražo.

Koliko imamo Slovenci društev, mi ni mogoče navesti, omenim samo kranjsko slovensko katoliško društvo „Jednoto“, h kateri spada 77 raznih podpornih društev. Glasilo tega društva je Amerikanski Slovenec, kateri izhaja vsaki petek, in velja za Ameriko samo 1 dolar.

Veliko število je pa še tudi raznih drugih samostojnih društev. Tudi demokratska stranka ima svojo Jugoslovansko Jednoto. Tudi pevski in razna druga društva snujejo v večjih slov. kolonijah kakor v Cleveland, O. Pueblo Col, v Joliet, Il in drugod.

Dospevši v Ameriko kot obč. svetovalec, sem začel premišljevat, zdaj ko imamo toliko raznih slov. društev, kako bi se dala tukaj

vstanoviti slov. občina. A žalibog, kedo bo za župana. Pa glejte, na to moje premišljevanje prišel je neki spodnještajerski rojak kot župan za mano v to obljubljeni dežel. Zdaj pa pravi, da bi bilo treba še okrajnega glavarja, da bi mogla obljubo pred njim storiti, da bomo tako vsak po svoji moči se trudili in skrbeli, a ne za občino, marveč vsak zase in svojo družino.

Seveda se g. županu nič kaj ne dopade tukaj, on bi bil najraj drugi dan nazaj odrinil, pa je vendar ubogal svet obč. svet., da naj toliko potrpi, da bo za potnino zaslužil, potem jo bova pa skup prijadrala prek široke luže.

Naznaniti moram tudi cenjenim čitateljem da imajo Slovenci tukaj v Ameriki tudi to navado, da se ženijo kot tam v starem kraju. Poročil se je Ivan Mlinerič, sevniški rojak, z gospico Ano Vonikovo iz Kropivnice. Zabavali smo se prav po domače. Poročil se je tudi neki drugi Slovenec od Škocjana na Kranjskem. Bili srečni! Pristrčne pozdrave vsem spodnještajerskim rojakom.

Vaš rojak v Ameriki.

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Slovensko kat. politično društvo za Teharje in Prožin priredi izvenredni občni zbor v nedeljo, dne 9. aprila t. l. v vili gosp. Pečnaka ob 4. uri popoldne, h kateremu vabi vse svoje ude društveni odbor. K občenemu zboru prideta državni poslanec vitez Berks in deželni poslanec g. dr. Juro Hrašovec, kjer bosta poročala o političnem položaju. Na dnevnem redu so razven tega razni nasveti. Želimo, da se tudi zunanji udi udeležijo tega zbora v polnem številu.

Politično in gospodarsko društvo v Št. Pavlu pri Preboldu je sklenilo enoglasno na svojem občenem zboru dne 2. aprila sledečo resolucijo: Politično in gospodarsko društvo v Št. Pavlu izjavlja, da stoji neomajeno na stališču, da ima slov. nem. gimnazija ostati v Celju in pozivlja poslance, naj delujejo na to, da slovensko-nemška gimnazija ostane v Celju.

Iz šole. Za začasnega učitelja v Pišecah je imenovan g. Fran Bratoš, začasni učitelj v Kamniku na Kranjskem. Nastavljeni so kot učitelji oziroma učiteljice naslednji gospodje in gospodične: na ljudski šoli v Karčovin tamošnji začasni učitelj Rudolf Kankovsky, na ljudski šoli v Slovenski Bistrici Emil Vršič, začasni učitelj pri Sv. Miklavžu pri Ormožu, na ljudski šoli v Etmislu stalna učiteljica v Čadramu Ana Zupančič, na ljudski šoli v Dobovi tamošnja začasna učiteljica Marija Vindišer, na ljudski šoli v Tepini učiteljska suplentinja v Prihovi Marija Pavlič, na ljudski šoli pri Sv. Antonu v Slovenskih goricah tamošnja začasna učiteljica Josipina Drstvenšek, na ljudski šoli v Dobju tamošnja začasna učiteljica Ana Bitenc in na ljudski šoli v Olimju tamošnja začasna učiteljica Emilija Kren. Službo sta menjali učiteljici ročnih del Emilija Kranjc v Šošanju in Gabrijela Gabrovec v Makolah. Dvorazredna ljudska šola v Št. Petru v S. d. se razširi v trirazrednico.

Iz sodnijske službe. Prestavljeni so gg.: sodni pristav dr. Ant. Rojic iz Sevnice v Celje, dr. Franc Hradecky iz Celja v Celovec. Imenovani so: za deželnosodnega svetnika in predsednika okrajne sodnije na svojih dosedanjih mestih gg.: Jožef Sitar v Brežicah in dr. Ivan Presker v Ormožu; za okrajnega sodnika v Rogatecu g. sodni pristav dr. Franc Canger v Konjicah; za sodnega pristava v Sevnici g. dr. Jožef Osvatitsch, askultant v Mariboru.

Za častnega člana je izvolilo teharsko politično društvo g. Josipa Štora.

Mariborske novice. Občinski svetovalec Wolfgram je odločil to mesto. Noče se več jeziti v občinskih sejah, ampak hoče

samo milo prodajati. — Pred gostilno „Čarda“ v Tegetthoffovi ulici so napadli rekruti hrvaške delavce. Železniški čuvaj Čokan jih je hotel pomiriti, toda je moral sam bežati. Na tiru blizu prehoda je stal strojevodja s strojem, katerega je moral zapustiti, ker je začelo tudi na njega deževati kamenje. Železniški uslužbenci so se komaj ubranili fantov, dokler ni prišla policija, kateri se je posrečilo prijeti enega razgrajca, Antona Hriber iz Leitersperga. — V izstju Tegetthoffove ulice na Grajski trg, kjer je ulica komaj tri metre široka, je povozil v nedeljo, dne 2. t. m. popoldne neki fujaker Antonijo Petonik. Čeravno je ulica tam tako ozka, da ni čuda, če se ne pripeti pogostejše kaka nesreča, vendar se mestni svet dozda še nič ni brigal za to. — Nagle smrti je umrl v soboto zjutraj, dne 1. t. m., nemški notar dr. Reidinger. Ulila se mu je kri. V nedeljo popoldne je bil pogreb, katerega se je udeležilo mnogo odličnega in še več radovednega občinstva. — Na Dunaju se je ustrelil v petek, dne 31. m. m., državni poslanec mesta Maribora in Ptuj, odvetnik dr. Ed. Wolffhardt. Samomora je kriva neka bolezen. Mož je bil hud nasprotnik Slovencev in je zelo veliko pripomogel k ponemčevanju naših šol. Bil je tajnik nemškega šulferaina. Njegovo truplo se prepeljali v Maribor, kjer je bil pogreb v torek, dne 4. t. m.

Od sodnije. Dne 21. dec. l. l. sta pripeljala Štefan Soršak in Jernej Pišek iz Spodnje Polskave seno k mariborskemu vojaškemu oskrbovališču. Pišek je skočil na voz in vrgel žrd raz voza. Pri tem je po nesreči zadel z žrdjo Soršaka na glavo tako hudo, da je isti čez nekaj dni umrl. Pišek je bil obsojen na 14 dni zapor. — Posestniški sin Franc Rajšp iz Ločiča pri Ptuj je bil obsojen na deset tednov težke ječe, ker je z nožem zabodel Konrada Belec in ga smrtnonevarno ranil in ker je z nožem razrezal Mariji Toplak obleko. — V ormoškem okraju sta kradla perutnino 19 letna Anton Hojnik iz Ključarove in Janez Drobnik iz Št. Tomaža. Dobila sta vsaki 6 tednov težke ječe. — Osemnajst mesecev težke ječe je dobil Ivan Matolek, doma na Ogrskem, ker je kradel v Ljutomeru.

Umrli je v Rogški Slatini gospa Neža Madile v 76. letu.

Umrli je 3. t. m. v Št. Jurju ob Pesnici upokojeni nadučitelj g. Josip Družovič. Služboval je 42 let. Ker je bil kremenitega značaja, je moral pretrpeti toliko bridkosti, kolikor jih more nemila usoda nakloniti le učitelju trpinu. Blag mu spomin!

Smrt v Savinji. Pretekli teden je vtonil v Savinji nize Mozirja posestnik Grahov iz Bočne. Prišel je pod splav in se zadušil.

Pretep. Minoli mesec so se stepli fanti pri delu v vinogradu v Prepoli pri Sv. Marjeti na Dravskem polju. Posestniški sin Jožef Stumberger je dobil eno z motiko po prsih. V začetku se ni veliko brigal za bolečine, dokler se mu ni stanje toliko shujšalo, da so ga morali prepeljati v mariborsko bolnišnico, kjer je 28. m. m. umrl.

Nesrečno žganje. Dne 28. sušca zvečer so pili v neki gostilni v Kušerniku pri Mariboru Alojzij Šrumpf, oženjen viničar, in Vrekova fanta žganje. Ko so se vračali proti domu, se je vnel med njimi prepir, ki se je končal s tem, da sta brata Vrek zaklala nasprotnika Šrumpfa. Morilec sta že zaprta.

Ponesrečil se je v Federal Pa v Ameriki 19letni Peter Kajzer iz Ribnice na Štajerskem. Padel je pod vozove. Umrli je v bolnici. Tudi pokojnikov oče se je ponesrečil. Odrezali so mu nogo.

Ogenj. V Hočah pri Mariboru je zgorela dne 2. t. m. kolarnica posestnika Kralja, sumi se, da je kedo nalašč zažgal.

Samomor. V Št. Petru pri Mariboru se je ustrelil z revolverjem Franc Pečar dne 1. t. m. Vzrok samomora je baje neka pravda, katero je izgubil. — V Ljubljani se je ustrelil poddesetnik pri 7. topničarskem polku Rudolf